

26. april 2018

Folketinget
Kulturudvalget
Christiansborg
1240 København K

C.C. Folketingets Skatteudvalg

Regeringens udspil til ny medieaftale

Vi har med stor interesse læst Regeringens udspil af april 2018 til en ny medieaftale.

Vi skal i den anledning fremkomme med nogle danske afgiftsmæssige og EU-tekniske aspekter i medieudspillet vedrørende statsstøtte og moms, som vi finder er væsentlige elementer i forhold til Kulturudvalgets videre drøftelse af Regeringens udspil.

Konklusioner

Det er vores konklusion, at Regeringens medieudspil om momskompensation og efterfølgende nedsat momssats medfører følgende problemstillinger:

- Det er i EU-retligt henseende ikke muligt at nedsætte momssatsen på elektroniske aviser til 0%. Den laveste momssats, der i dag kan anvendes for elektroniske aviser er 25%.
- Det vil være en ikke-tilladt omgåelse af EU's momsregler at effektuere en nulmoms-sats på elektroniske aviser via en momskompensationsordning, når denne ordning de facto fører til nulmoms.
- Momsnedsættelse for elektroniske aviser kan udhule afgiftsprovenuet for den lønsumsafgift, der betales af trykte aviser.
- En momsnedsættelse for elektroniske medier uden samtidig momsnedsættelse for andre danske trykte medier end aviser vil højst sandsynlig udgøre EU-stridig statsstøtte.

Almene betragtninger

Det endelige medieforlig vil helt indiskutabelt få en meget stor generel samfundsmæssig betydning, men det vil også have en meget stor indvirkning på medievirksomhedernes indbyrdes markedsvilkår. Det er derfor vigtigt, at de regler, der følger af det endelige medieforlig, inkluderer ens konkurrencevilkår for medieudgiverne, herunder at EU's regler om statsstøtte og moms er overholdt.

Vi vil indledningsvist tillade os at fremkomme med nogle almene betragtninger, da disse har betydning for de EU-tekniske aspekter.

Enhver medieudgivelse er en informationskilde, der for at have en værdi banalt set kræver både en afsender og en modtager. For at "fange" modtagerens interesse tilpasser medievirksomheden/afsenderen sit indhold til kundens/modtagerens præferencer. Derfor har de enkelte tv- og radiokanaler, aviser, magasiner og ugeblade som bekendt fokus på forskelligt nyhedsmæssigt indhold.

For så vidt angår de traditionelle massemedier er det medievirksomheden/mediet, der styrer informationsstrømmen til modtageren. Det betyder også, at modtageren gennem valg af medie udover at få dækket sine direkte præferencer som modtager – bliver klogere på – andre informationer/anden viden, som modtageren ikke nødvendigvis selv ville have opsøgt. Dermed bliver modtageren bredt samfundsmæssigt funderet inden for alle aspekter af dansk og international viden og kultur.

Det er i Regeringens udspil til en ny medieaftale anført, at det fortrinsvis er den ældre generation, der læser trykte medier, lytter til radio og ser TV, hvorimod den yngre generation i støt stigende grad henter deres information på elektroniske medier.

Denne tilgangsvinkel ses at være et bærende element i det videre oplæg til den nye regulering af medielandskabet.

Ud over den rent distributionsmæssige forskel mellem de traditionelle medier og de elektroniske medier, er der imidlertid også den helt afgørende forskel, at modtageren ved brug af de elektroniske medier selv styrer informationsstrømmen og alene begrænses af de anvendte – ofte udenlandske – søgemaskiners præferencer.

Det vil sige, at de elektroniske medier på den ene måde kan tilbyde brugeren en mere direkte information inden for brugerens egne præferencer, men på den anden side også derigennem indeholder en risiko for, at brugeren ikke kommer i kontakt med mere alsidige samfundsmæssige og kulturelle informationer, som brugeren i dag også modtager via de traditionelle danske medier.

Udspillet til en ny medieaftale synes som nævnt at være drevet af en accept af ændrede vaner og præferencer hos informationsmodtageren. Det er naturligvis et sundt udgangspunkt at følge med tiden.

Et af de økonomiske virkemidler, som Regeringens udspil lægger op til at anvende, i denne proces er en omlægning af støtten til trykte og internetbaserede nyhedsmedier.

De trykte medier eksisterer på grundlag af abonnementsindtægter og løssalgindtægter samt annonce-/reklameindtægter. Som det fremgår af analysen af det danske mediemarked som Slots- og Kulturstyrelsen har udsendt i 2017, har de dansk baserede trykte medier over en årrække oplevet en væsentlig oplagsnedgang kombineret med, at udenlandske markedsaktører har taget en meget stor bid af det danske annonce-/reklamemarked. Dermed oplever de danske trykte medier et alvorligt pres på indtjeningen både fra publikationssalget og fra reklameindtægterne.

Mere konkret fremgår det af Regeringens medieudspil, at den momsfritagelse, som trykte aviser har i dag, også fremover skal gælde for digitale nyhedsmedier, så snart det nødvendige EU-retsgrundlag eventuelt foreligger. Indtil dette eventuelle retsgrundlag foreligger, vil de internetbaserede nyhedsmedier blive tilgodeset ved, at der etableres en overgangsordning i form af en nulmoms-kompensationsordning.

Målet er således at tilpasse medielandskabet til nyere generationers præferencer, og midlet er ændrede økonomiske vilkår for medieudgiverne.

Med andre ord lægger udspillet til medieforliget op til, at brugerens ændrede vaner skal understøttes yderligere af statsstøtte til de elektroniske medier, hvilket andet lige må forventes at lægge yderligere økonomisk pres på trykte danske medier.

Ud fra en dansk og EU-lovteknisk synsvinkel er der imidlertid flere kritiske problemstillinger i udspillet, som seriøst skal overvejes og inddrages i beslutningsgrundlaget.

Momssatser

Som situationen er i Danmark i dag er al medievirksomhed, bortset fra aviser, belagt med 25% moms. Det vil sige, at trykte medier som ugeblade, magasiner og bøger er pålagt 25% moms.

Aviser er ikke momsbelagte. Til gengæld betales der en lønsumsafgift på 3,52% af salgsværdien for avisudgivelser i Danmark.

I regeringens medieudspil synes der at være lagt op til, at der i første omgang skal betales 25% moms af elektroniske aviser, men Statskassen skal betale denne moms gennem en støtteordning indtil EU-reglerne tillader lavere moms på elektroniske aviser.

Danmark versus andre EU-lande

Den forskellige momsmæssige behandling af aviser og magasiner/ugeblade i Danmark er speciel i forhold til andre EU-lande.

Stort set uden undtagelse behandles magasiner, ugeblade og aviser med ens momssats i de øvrige EU-lande.

Dette giver også god mening, da såvel aviser som ugeblade og magasiner – til en vis grad med forskelligt tema – formidler nyheder, livsstil og kultur til den danske befolkning. Tema-forskellen er dog ikke større end, at 1/3 af temaerne i aviser og ugeblade er ens. I andre EU-lande sondres der ikke mellem, om det redaktionelle indhold i hovedsagen er politisk formidling eller kulturel formidling. Den afgørende sondring i de øvrige EU-lande er derimod i hvor høj grad mediet indeholder reklamer (og dermed mere har karakter af en reklameudgivelse end et selvstændigt medie).

Den danske momslovgivning indeholder i øvrigt ikke nogen nærmere begrundelse for denne forskelsbehandling af mediernes momssats, og den må anses for tvivlsom i medfør af EU-Domstolens retspraksis, jf. nærmere herom i det følgende.

Den afgiftsmæssige betydning af brugerens anvendelse af mediet

Som nævnt indledningsvist træffer medieudgiveren af trykte medier et "valg" for mediebrugeren efter som medieudgiveren vælger, hvilket stof brugeren kan selektere imellem. Dette valg fra medieudgiverens side former mediet og afgør med de i dag gældende regler, om stoffet, der bringes, hører til i avis, magasin- eller ugebladskategorien.

Et elektronisk medie giver som nævnt indledningsvist mediebrugeren mulighed for at selektere i det redaktionelle stof. Det vil sige, at mediet ændres fra fast "bringestof" til variabelt "hentestof". Det betyder, at brugeren kan anvende det elektroniske medie eksempelvis udelukkende til at hente politisk indhold af en bestemt karakter, men eksempelvis også til udelukkende at orientere sig om kulturelt indhold.

I sidstnævnte tilfælde abonnerer mediebrugeren ganske vist på en avis, men anvender alene avisens indhold svarende til et ugeblad. Som tidligere nævnt er der i dag et stort sammenfald mellem det redaktionelle indhold af aviser, magasiner og ugeblade. Derfor vil en sådan anvendelse af en avis i elektronisk form være almindeligt forekommende.

I forhold til Regeringens udspil rejser dette spørgsmålet, om "avisen" i sådanne tilfælde skal anses som et ugeblad eller magasin og betale 25% moms af abonnementer i de tilfælde, hvor brugerens trafik helt eller i overvejende grad er orienteret mod kulturstof som i ugebladene og magasinerne? Det rejser endvidere det spørgsmål, om "aviser" i denne forbindelse i forhold til en støtteordning skal kompenseres relativt ud fra en sondring mellem kulturelt stof og andet stof (politik, økonomi, krimi m.v.)?

Momssatsen på elektroniske medier

I henhold til gældende EU-reglerne kan aviser, publikationer/ugeblade m.v. og trykte bøger pålægges en momssats ned til 5%.

EU's harmoniserede momsregler har sin nuværende grundform fra et momsdirektiv fra 1977. I forbindelse med indførelsen af dette direktiv fik Danmark mulighed for at opretholde den også på daværende tidspunkt gældende nul-momssats på aviser.

Den danske nulmoms-sats på trykte aviser er således en dansk særregel. Andre EU-lande har også nedsatte momssatser, men de anvendes mere bredt inden for medieudgivelser, herunder magasiner og ugeblade, end gældende i Danmark.

EU-Kommissionen har fremlagt forskellige forslag COM (2016) 758 final og COM (2018) 20 final til en yderligere harmonisering af momssatserne, der kan give Danmark hjemmel til at nedsætte momssatsen på internetbaserede medier.

	Trykte medier	Elektroniske medier	Bemærkning
Danske regler i dag	0% moms på aviser, 25% moms på øvrige medier	25% moms	Dansk regel om 0 moms er en undtagelse
EU-Kommissionen forslag fra 2016 (COM 758-final)	Mulighed for 5% moms på alle trykte medier og opretholdelse af 0% moms på aviser	Mulighed for 5% moms på alle elektroniske medier	Må anses for bortfaldet og erstattet af forslag COM (2018) 20 final
EU-Kommissionen forslag fra 2018 (COM 20-final)	Mulighed for nedsat moms på alle varer og ydelser, der ikke er omfattet af en "negativ liste" herfor	Mulighed for nedsat moms på alle varer og ydelser, der ikke er omfattet af en "negativ liste" herfor	

Det synes på ovenstående baggrund, at der fra EU-Kommissionens side er vilje til at finde en harmoniseret løsning. Så længe denne løsning ikke er effektueret via et direktiv, er Danmark forpligtet til at opretholde en standardsats på 25% på elektroniske medier.

Når EU-Domstolen skal bedømme hvorvidt et givent forhold overholder EU-lovgivningen tager Domstolen både udgangspunkt i de jure og de facto betragtninger. Når det i Regeringens udspil eksplicit er udtrykt, at statsstøtte skal kompensere elektroniske medieudgiver til en nedsat momssats, så er dette – uanset at der ikke de jure er tale om indførelse af en reduceret momssats på elektroniske medier – indiskutabelt en de facto nedsættelse af momssatsen på elektroniske medier, selv om en sådan nedsættelse ikke er tilladt under det nugældende EU-momsregime.

Med EU-Domstolens retspraksis in mente er det vanskeligt at forestille sig, at EU-Domstolen ikke vil sidestille en de facto ordning med en de jure ordning. Med en sådan løsningsmodel risikerer Danmark dermed, at en de facto regel om nedsat moms på elektroniske medier både er strid med EU's momsregelsæt og EU's regler for statsstøtte, jf. også neden for.

Ligebehandlingsprincippet og Neutralitetsprincippet

EU-Domstolens retspraksis beror på en række overordnede grundlæggende folkeretlige principper, som dels skal efterleves i EU's lovgivning, dels skal efterleves i den enkelte medlemsstats lovgivning. Hverken EU eller medlemslandene kan således indføre regler, der strider mod disse principper.

To af disse principper, som påvirker momslovgivningen, er ligebehandlingsprincippet og neutralitetsprincippet.

Ligebehandlingsprincippet indebærer, at lige forhold behandles ens og ulige forhold behandles forskelligt (juridisk lighed). Neutralitetsprincippet indebærer ud fra samme betragtning en økonomisk lighed.

Det betyder bl.a., at der ikke kan ske en forskelsbehandling momsmæssigt af eksempelvis aviser og ugeblade, hvis disse medier er i indbyrdes konkurrence.

Det kan bestemt ikke udelukkes, at en forskellig momssats på henholdsvis aviser og magasiner/ugeblade allerede i dag er i strid med ligebehandlingsprincippet og neutralitetsprincippet, men vigtigere er det, at denne forskelsbehandling – af de markedsmæssige årsager vi har nævnt ovenfor – vil træde i et endnu klarere lys ved en momsfrigørelse for elektroniske medier. Sagt med andre ord vil medieudspillet, hvis det vedtages som foreslået, være i strid med de her nævnte principper.

I sag C-219/13, *K Oy*, fastslog EU-Domstolen, at Finland ikke var forpligtet til at anvende en nedsat momssats på elektroniske bøger under forudsætning af, at neutralitetsprincippet overholdes. Det vil sige hvis trykte bøger og lydbøger er den samme vare for den almindelige kunde, så skal bøger og lydbøger også behandles ens momsmæssigt.

I sag C-479/13, *EU-Kommissionen mod Frankrig*, fastslog EU-Domstolen, at Frankrig i strid med principperne om afgiftsneutralitet havde nedsat momsen på elektroniske bøger forud for, at der var blevet vedtaget en EU-retsgrundlag herfor.

I sag C-390/15, *RPO*, tog EU-Domstolen stilling til, om et EU-momsdirektiv om forskellige momssatser for elektroniske bøger og andre elektroniske publikationer, var foreneligt med ligebehandlingsprincippet og neutralitetsprincippet.

Essensen i denne dom er, at EU-Domstolen fastslog, at en forskelsbehandling baseret på momssatserne (som gældende i dag) for trykte medier og internetbaserede medier, ikke strider mod ligebehandlingsprincippet.

EU-Domstolen lægger i den forbindelse vægt på, at Rådet og Kommissionen har forklaret forskelsbehandlingen med, at *"det blev skønnet nødvendigt at underlægge disse tjenesteydelser [de elektroniske medier] klare, enkle og ens regler, for at den momssats, der gælder for tjenesteydelser, der leveres elektronisk, kan fastslås med sikkerhed, og således administrationen af denne afgift lettes for de afgiftspligtige personer og de nationale afgiftsmyndigheder"*.

Videre anfører EU-Domstolen:

"Ved at udelukke anvendelsen af en nedsat momssats på elektronisk leverede tjenesteydelser sparer EU-lovgiver således de afgiftspligtige personer og de nationale afgiftsmyndigheder for at skulle undersøge for hver type af elektronisk ydelse, der leveres, om denne er omfattet af en af de kategorier af ydelser, der kan opnå en nedsat momssats".

Dette kan isoleret set læses således, at EU-Domstolen – selv i lyset af ligebehandlingsprincippet – anerkender forskellige momssatser. I konteksten ses det imidlertid, at en nedsættelse af momssatsen

for elektroniske medier – af ovenfor citerede grunde – vil indebære en retsikkerhed. Efter EU-Domstolens opfattelse er netop retsikkerhed mere problematisk end manglende iagttagelse af ligebehandlingsprincippet. Kernen i denne sag er, at ligebehandlingsprincippet også for så vidt angår momssatser er alment gyldigt, og der skal derfor kunne gives gode objektive begrundelser for at opretholde momsmæssige forskelle mellem eksempelvis aviser og ugeblade.

Finansministeriet anfører således også i tilknytning til dommen i samlenotat vedrørende rådsmøde af 6. juni 2017 om direktivforslag Com (2016)758 (SAU, alm. del bilag 212), at

"Det vides dog ikke, hvordan EU-Domstolen vil forholde sig til en fortsat opretholdelse af differentierede satser, herunder hvilke objektivt begrundelser, der kan begrunde differentierede satser, såfremt direktivforslaget vedtages"

Afgrænsningsproblemer

Som det også fremgår af ovennævnte gengivne sag, RPO, er den væsentligste årsag til, at der i dag ikke er adgang til for Danmark og andre medlemsstater at anvende nul-moms (eller nedsat moms) på elektroniske medier en meget stor udfordring med at afgrænse, hvad der er omfattet, og hvad der ikke er omfattet af den reducerede sats.

De fleste andre EU-lande har ganske vist allerede i dag reducerede momssatser; eksempelvis fødevarer og dette kan fungere, idet EU-Domstolen dog fra tid til blive bedt om at afgøre, f.eks. om der er tale om levering af en fødevarer til reduceret momssats eller f.eks. levering af en restaurationsydelse til standard sats. Der er imidlertid i disse tilfælde tale om leverancer, der alle i større eller mindre grad har et fysisk element iboende i leverancen, hvilket om ikke andet – men dog ofte efter langvarige tvister - gør det muligt at nå frem til et fornuftigt resultat.

Anderledes vanskeligt vil det imidlertid være for så vidt angår elektroniske ydelser, fordi disse ydelser alt andet lige vil være mere abstrakte end fysiske leverancer. SKAT vil udover at skulle foretage en vurdering af, hvorvidt et dansk elektronisk medie, opfylder betingelserne for nedsat moms, også vil skulle foreholde sig til, om eksempelvis græske, italienske eller rumænske medier opfylder betingelserne for nedsat moms ved levering til danske brugere.

Det er præcis af disse årsager, at EU-Kommissionen og Rådet indtil nu har begrundet, at det ikke har været muligt at indføre en reduceret momssats på elektroniske ydelser. Og det er præcis af samme årsag – af hensyn til klare, enkle og ens regler – at EU-Domstolen i RPO-sagen helt mod sædvane accepterer en tilsidesættelse af neutralitetsprincippet med henblik på at undgå retsikkerheden.

Det er derfor også meget tænkeligt, at det er retsikkerhedsforholdet, der har medført, at EU-Kommissionen tilsyneladende har skrottet momssats-forslaget fra 2016 til fordel for et nyt forslag her i 2018. Forslagene fra hhv 2016 og 2018 kan umiddelbart virke meget ens, men der er den afgørende forskel, at medlemslandene med 2018 forslaget får langt større mulighed for at anvende nedsatte momssatser. Dermed kan medlemslandene løse retsikkerheden med afgrænsningsproblematikken ved, at give

adgang til nedsat moms på alle elektroniske medier. Altså dermed at undgå at skulle sondre mellem elektroniske aviser på den ene side og øvrige medietyper på den anden side. Umiddelbart vil en sådan løsningsmodel imidlertid i Danmark formentlig række ud over de påtænkte finansielle rammer?

Det må derfor også lægges til grund, at Skatteministeriet af hensyn til afvejningen mellem administration, statens indtægter og retsikkerheden er meget skeptisk, idet følgende fremgår om EU-Kommissionens 2018-forslag til Skatteudvalget (SAU 2017/18, alm. del, bilag 174) :

"Regeringen er generelt kritisk over for anvendelse af reducerede satser samt 0-satser, herunder over for at give andre EU-lande større mulighed for at anvende reducerede satser samt 0-sats. Dette skyldes bl.a., at reducerede satser medfører flere administrative byrder for virksomheder og myndigheder, medfører risiko for øget fysisk grænsehandel, samt at reducerede satser ikke er et effektivt middel til at tilgodese forbrugerne med".

Lønsumsafgift

Aviser er fritaget for moms, men der betales til gengæld lønsumsafgift. Realøkonomisk er der således forbrugsafgift på aviser. Det kan være vanskeligt at opretholde lønsumsafgiften på elektroniske aviser. Det skyldes, at disse medier ikke nødvendigvis er geografisk afgrænset til Danmark.

Hvis bruger betaler for en elektronisk avis og redaktionen befinder sig eksempelvis i Tyskland eller Sverige, og hvis redaktionelle indhold både udgives på tysk og/eller svensk, dansk, engelsk mv., vil det være vanskeligt at afgøre, hvilken del af indholdet, der skal betales dansk lønsumsafgift af.

En nedsat moms på elektroniske aviser vil derfor kunne udhule lønsumsafgiftsgrundlaget og/eller alternativt stille aviser med dansk etablerede redaktioner ringere i konkurrence end tilsvarende for udenlandske redaktioner.

Kombinerede leverancer

Nedsatte momssatser kan give anledning til udnyttelse af momssystemet. Dette kan eksempelvis ske ved, at en medieudgiver udbyder abonnementer til den reducerede momssats, hvor kunden betaler en normalpris, men til gengæld opnår rabatter på andre typer af leverancer (varer, forlystelser mv.), der er belagt med standard momssats. Dermed kan statskassen lide provenutab.

Denne risiko er i praksis ikke særlig stor ved en nedsat momssats for trykte medier, men derimod potentielt stor ved elektroniske medier, idet disse medier per natur giver mulighed for større handelsfleksibilitet.

Statsstøtte

Statsstøttere reglerne er reguleret af EU-traktaten og i praksis foretages afgrænsningerne mellem tilladt og ikke-tilladte former for statsstøtte af EU-Kommissionens vurderinger og EU-Domstolens retspraksis.

I henhold til EU-traktaten (artikel 107 TEUF) er statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller produktioner, ikke tilladt, i det omfang sådan støtte påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne.

Udtrykt mere enkelt er det ikke tilladt at yde statsstøtte, når der er en risiko – potentielt eller latent – for at støtten ved at gavne én skader en anden. I praksis fortolker EU-Domstolen principperne indskrænkende, hvilket bl.a. også sagskomplekset om statsstøtte til TV2/Danmark vidner om.

Statsstøtte i form af en momskompensation til både trykte og elektroniske aviser vil utvivlsomt påføre yderligere skade på den del af den trykte og digitale presse, der ikke efter den nugældende praksis kvalificerer som aviser. Der vil således foreligge en relativ stærk umiddelbar overtrædelse af disse regler.

Denne konklusion ændres ikke af, at Danmark i 2013 fik EU-Kommissionens tilladelse til en statsstøtteordning for skriftlige medier. Statsstøtteordningen blev accepteret af EU-Kommissionen med henvisning til artikel 107 TEUF, stk. 3, litra c, der omfatter tilladelig statsstøtte til udviklingen af visse erhvervsgrøner, og begrundet i – som følge af udbredelsen den gratis mediedækning på internettet – faldende annonceindtægter for de trykte aviser.

Herudover forklarer EU-Kommissionen accepten af støtten med en henvisning til, at "*mediapluralisme og nyhedsindhold af høj kvalitet er afgørende for et demokratisk samfund*". Denne del af begrundelsen skal formentlig henføres til undtagelsesbestemmelsen for statsstøtte i traktatens artikel 107 TEUF, stk. 3, litra d, der omfatter støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven.

Der var således velbegrundede årsager til, at Danmark opnåede EU-Kommissionens tilladelse i 2013. Der ses ikke være at samme mulighed for accept af statsstøtte til internetplatformen.

For det første fordi, det vil skade (dele af) den erhvervsgrænse, man i øvrigt ville gavne ved ovenstående statsstøtte.

For det andet fordi internetplatformen er meget mere broget og grænsedragningen inden for et erhverv vanskeliggøres i forhold til andre erhverv i internetsfæren. Dette ses i øvrigt bekræftet af de præmisser som EU-Domstolen fremkom med i sag C- 390/15, *RPO*, som citeret oven for.

I øvrigt bemærkes det at i det omfang, at en støtte i form af momskompensation – hypotetisk set – måtte være i overensstemmelse med traktaten, vil støtteudbetalingerne kunne blive langt mere omfattende end tilfældet er for ordningen for trykte medier. Det skyldes, at da Danmark for at undgå, at ordningen bliver selektiv, vil blive forpligtet til at kompensere ethvert internetbaseret nyhedsmedie i EU/EØS, der henvender sig til danske brugere. Dette formentlig uanset, hvilket sprog som mediet anvender.

EU Domstolen er øverste instans for afgørelse af spørgsmålet

Hvis der gennemføres en de jure eller de facto 0-moms eller nedsat moms for elektroniske medier, må det anses for sandsynligt, at det øvrige danske medie-landskab vil efterprøve de danske regler ved

EU-Domstolen. Dels på basis af materielt momsregel-princip, dels på basis af statsstøttere reglerne og dels på basis af det traktat-ibende neutralitetsprincip. Det bemærkes, i den henseende, at aviser og ugeblade/magasiner er i direkte konkurrence med hinanden på nettet på både nyheder og magasin-/ugebladsstof, hvorfor statsstøtten i form af nulmoms ensidigt til digitale aviser vil være problematisk.

---o0o---

Vi står naturligvis meget gerne til rådighed for en uddybning af ovenstående komplicerede forhold.

Med venlig hilsen

Flemming Lind Johansen
Partner

Claus Bohn Jespersen
Partner, PhD